

PETTICOAT

BY
PAULA VD OEST
INGE HARDEMAN

AFLEVERING 4
VERSIE 12 FEBRUARI 2016

MEDIA LANE

Vader Jagersma is onwennig aan het vegen met een bezem en stoffer en blik. Door het raam ziet hij Peter van zijn fiets afstappen. Peter haalt een tas met boodschappen van het stuur.

Jagersma veegt snel het vuil onder het dressoir, bergt de bezem op en gaat aan tafel zitten met de krant.

Peter komt binnen.

PETER

Moj.

JAGERSMA

Moj.

Peter geeft de tas aan Jagersma.

PETER

Van mevrouw Veenstra. Ze dacht dat u langzamerhand wel honger zou hebben.

Vader neemt de tas aan en kijkt erin.

JAGERSMA

In de hongerwinter, toen had ik honger.

Jagersma gaat door met krant lezen.

PETER

Iedereen vindt het heel erg voor u, dat u bent ontslagen.

Jagersma zwijgt. Peter gooit het over een andere boeg.

PETER

Pattie belde.

Jagersma kijkt op van zijn krant.

PETER

Naar de winkel.
(aarzelt)
Ik moest de groeten van 'r doen.

JAGERSMA

Is dat zo...

Jagersma is zo stug dat Peter de moed verliest. Hij kucht.

4.1 CONTINUED:

4.1

PETER

Ze mag misschien zingen met een bekende band. De Petticoats.

Jagersma kijkt hem verbijsterd aan.

JAGERSMA

Een band?

4.2 INT. HUIS JAGERSMA - DAG

4.2

Peter zit bij Jagersma aan tafel. Die heeft een brief tevoorschijn gehaald. Hij toont hem aan Peter.

PETER

(leest hardop)

Lieve vader. Ik heb het erg naar mijn zin in Den Haag. Tante Gerda, Peters tante, is vriendelijk en leert me alles over het verpleegstersvak. Ik heb me ingeschreven bij de opleiding waarbij ik eerdaags les zal krijgen van ene dokter Goudriaan.

Peter kijkt voor zich (hoe verzint ze het)

Peter

Ik verheug me om alles te leren over het verzorgen van etterende wonden, beslagen tongen, gordelroos en lopende oren. Binnenkort ben ik een wandelende medische encyclopedie... U zou mij eens moeten zien, met mijn verpleegsterskapje op mijn hoofd. Ik wil wedden dat u best trots op mij zou zijn...

Peter laat de brief zakken. Hij durft Jagersma niet goed aan te kijken.

JAGERSMA

(argwanend)

Wanneer heeft ze dan tijd voor dat zingen?

Peter antwoordt niet.

JAGERSMA

Dat kan ja alleen 's avonds zijn, en wie weet waar ze dan uithangt.

Peter knikt, inderdaad...

(CONTINUED)

JAGERSMA

Ik vertrouw het voor geen cent.
Voor je 't weet zit je daar achter
het raam....

PETER

(voorzichtig)

Ik was eigenlijk van plan om
zondag eens die kant op te gaan.

Jagersma heeft weinig vertrouwen in Peter.

JAGERSMA

Ken jij de weg daar dan?

Peter knikt vaagjes. Hij verzamelt moed. Zegt het dan
eindelijk.

PETER

(plompverloren)

Ons huis komt vrij.

Jagersma kijkt Peter aan: ja, en?

PETER

Mijn ouders willen emigreren.

JAGERSMA

Zo.

PETER

Naar Canada. En m'n broers gaan
allemaal mee.

(aarzelt even)

Rein ook. Dus.

Jagersma incasseert.

JAGERSMA

Dus die laat het afweten.

Hij zwijgt even.

JAGERSMA

Naar Canada gaan deed de koningin
ook, in de oorlog.

Peter knikt. Hij schraapt zijn keel en zet nu toch maar
door.

PETER

Ik had eigenlijk het idee om
Pattie terug te vragen.

Jagersma zwijgt.

(CONTINUED)

4.2 CONTINUED: (2)

4.2

PETER

Dus.

Hij kijkt Jagersma onzeker aan. Nu begint het kwartje te vallen.

Na een lange stilte, waarin Peter zich opvreet van de zenuwen.

JAGERSMA

En wanneer ben je van plan om dat te doen?

PETER

Eh. Zondag. Dacht ik.

Jagersma kijkt Peter een tijdje aan. Die wordt daar heel ongemakkelijk van.

JAGERSMA

Dat moest je dan maar doen.

Peter haalt opgelucht adem.

4.3 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KANTOOR - DAG

4.3

Rogier zit lusteloos aan zijn bureau. Hij kijkt naar zijn grijze collega's die in hun werk verzonken zitten. Aan de muur hangen een kalender, een klok en een paar ansichtkaarten. Rogier legt zijn pen neer. Hij heeft een hele pagina doodles getekend. Ergens ver weg, afkomstig uit het woonhuis, klinkt opeens Pattie's stem.

PATTIE (O.S.)

Verdámme!

De werknemers blijven neutraal voor zich kijken. Rogier staat op.

4.4 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/OVERLOOP - DAG

4.4

Pattie draagt haar schortje en is met het snoer van de stofzuiger in de weer. Het zit in elkaar gedraaid. Rogier verschijnt boven aan de trap.

ROGIER

Geef eens hier.

Rogier helpt haar met ontwarren. Pattie staat er gefrustreerd naast.

(CONTINUED)

4.4 CONTINUED:

4.4

PATTIE

Hoe vaak ik hem niet heb geholpen.
En nu laat hij me zomaar in de
stront zakken.

ROGIER

Lieverd. Rustig blijven nou. We
verzinnen wel wat.

Pattie schudt haar hoofd.

PATTIE

Het wordt niks morgen. Zonder
Peter, zonder liedjes. Fred stuurt
me zo weer weg.

ROGIER

Tuurlijk niet.

PATTIE

Hij zei: ik heb alleen maar iets
aan jou als je die Peter meeneemt.

Rogier zwijgt.

PATTIE

Nou, Peter wil niet komen dus
alles is voor niks geweest. Einde
verhaal.

(tegen de tranen aan)

Ik kan met hangende pootjes terug
naar Winschoten.

Ze trapt de stofzuiger uit en rent de trap op naar de
zolder. Rogier kijkt haar na.

4.5 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER PATTIE - DAG

4.5

Pattie zit aan haar bureau. Een traantje over haar wang.
Ze kijkt naar de foto van haar moeder met het zwarte
strikje.

LIED #1: MAMA, WEET JE NOG?

4.6 EXT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER PATTIE - DAG
MUZIEKSEQUENTIE

4.6

Pattie staat op het dak.

PATTIE

(zingt)

Mam, weet je nog - in dat
ziekenhuis,

(MORE)

(CONTINUED)

4.6 CONTINUED:

4.6

PATTIE (CONT'D)

waar jij al die weken lag?
 Je zei: 'Ik wil zo graag naar
 huis,
 maar ik ben bang dat dat niet
 mag.'
 Het was een ongelijke strijd.
 Maar wat snapt een kind van dood?
 Ik weet nog weinig van die tijd,
 toen jij voorgoed je ogen sloot.
 Al zijn de tranen uitgewist,
 toch word je meer en meer gemist!

En als ik naar jouw foto's kijk,
 zie ik hoe ik op je lijk.
 Ik zie een vrouw vol levenslust,
 die liefdevol haar baby kust...
 Wat zou ik graag, die ene zoen
 van jou nog één keer over doen...

Al ben je er nu niet meer bij;
 toch leef je nog steeds voort in
 mij...
 En weet: jij volgt mij op mijn
 pad, vanuit dat hoge reuzenrad

WILLEM (O.S.)

Pattie.

4.7 EXT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER PATTIE - DAG

4.7

Pattie draait zich om en ziet Willem staan, en achter hem Rogier. Willem loopt naar Pattie en pakt haar bij haar arm.

WILLEM

Niet zo dicht bij het randje,
 snoes.

Pattie laat zich naar het midden van het platje leiden.

WILLEM

Zo, da's beter. Zeg...

Pattie reageert niet.

WILLEM

We hebben die hele Peter van jou
 niet nodig....

Pattie kijkt hem aan.

WILLEM

Een dispuutgenoot van mij schrijft
 al onze verenigingsliederen. Zo
 uit de losse pols.

(CONTINUED)

ROGIER

(schamper)

In de hemel is geen bier, daarom
drinken we het hier.

WILLEM

Roderick schrijft ook de
Sinterklaasgedichten voor de
Koninklijke familie. En speelt
piano op de verjaardagen van de
prinsjes.

Pattie zet grote ogen op. Rogier zucht.

PATTIE

Echt?

WILLEM

Dacht jij dat ze dat zelf deden?

Pattie haalt haar schouders op. Rogier schudt zijn hoofd.

WILLEM

Roderick wil ons helpen en we
kunnen morgenvroeg bij hem langs
komen.

PATTIE

Die... Rode Rik kent mij niet
eens. Peter kent mij door en door-

WILLEM

(onderbreekt)

Maar Peter is in Groningen. En
blijft in Groningen. Dus daar
hebben we niks aan.

Pattie zwijgt.

WILLEM

Vertrouw nou maar op mij.

4.8 INT. HUIS PETER/KEUKEN - AVOND

4.8

Op de keukentafel ligt een kladblok met een nieuwe
liedtekst. De tekst ligt voor moeder ondersteboven. Ze
ziet staan 'leven....delen'.

Peter kijkt naar zijn moeder. Ze kijkt betrappt op.

PETERS MOEDER

Weet je haar maat?

Peter kijkt zijn moeder aan.

(CONTINUED)

PETER

Ze heeft hele mooie dunne vingers.
Niet tè dun, maar precies goed. En
er zit een klein knikje bovenaan
haar linker ringvinger.

Zijn moeder glimlacht.

PETERS MOEDER

Het is een gok, maar wie weet.

Ze haalt iets uit de zak van haar schort. Een doosje.
Peter pakt het aan en opent het. Er ligt een eenvoudige
trouwing in.

PETERS MOEDER

Van oma geweest. Ik weet zeker dat
ze het goed zou hebben gevonden.

Peter kijkt naar de trouwing.

4.9 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER ALINE - AVOND

4.9

Willem rommelt haastig in een kistje vol juwelen. Hij
vist er een gouden kettinkje uit.

Hij zoekt haastig tussen de juwelendoosjes van zijn
moeder op haar toilettafel. Hij heeft een mooi doosje
gevonden, wipt de oorbellen die erin zitten eruit en doet
ze in een ander doosje.

Hij legt het gouden kettinkje in de satijnen voering.
Perfect. Hij klapt het doosjes dicht.

ALINE VAN ROODEN (o.s.)

Willem?

Aline staat in de deuropening. Willem moffelt snel het
doosje in de zak van zijn jasje.

WILLEM

Ik zoek manchetknopen.

Aline heeft wat gedronken, is niet helemaal helder.

WILLEM

Gevonden.

Willem houdt gouden manchetknopen met een parelmoeren
inleg omhoog.

ALINE VAN ROODEN

Die droeg je vader op onze
verloving.

(CONTINUED)

4.9 CONTINUED:

4.9

Willem kijkt haar sceptisch aan. Aline ontwijkt zijn blik.

ALINE VAN ROODEN

Ik had het nog met Cato over haar nichtje... ze was zó teleurgesteld dat je geen tijd had, laatst.

Willem

Bespaart u zich de moeite.

ALINE VAN ROODEN

(negeert dit)

Het is een uiterst charmant meisje. Haar vader is advocaat.

WILLEM

Ik weet het.

ALINE VAN ROODEN

Ze heeft een heel lief kopje. Die beugel is maar tijdelijk.

WILLEM

(kijkt vies)

Beugel??

ALINE VAN ROODEN

Luister jongen, schoonheid en liefde zijn voor de wormen, en wat overblijft is een vrouw die het gezin kan runnen.

WILLEM

Ah ja. En ik kan altijd nog een secretaresse nemen, net als pa!

Zijn moeder kijkt hem gekwetst aan.

ALINE VAN ROODEN

(stijfjes)

Nu Rogier een vriendinnetje heeft wordt het voor jou ook weleens tijd.

Aline negeert Willem's cynische blik en vertrekt.

4.10 EXT. HUIS JAGERSMA - OCHTEND

4.10

Zondag. Het belooft een mooie dag te worden. Nauwelijks een wolk aan de hemel. Het is nog vroeg.

4.11 INT. HUIS JAGERSMA - OCHTEND 4.11

Jagersma strijkt een overhemd. Kleedt zich netjes aan.
Besprenkelt zich met Old Spice.

4.12 EXT. HUIS PETER - DAG 4.12

Mensen zijn aan de wandel in hun zondagse kleren. Peter komt de deur uit, eveneens in zijn beste kleren. Zijn moeder komt hem achterna, inspecteert hem.

PETERS MOEDER

Zal je heel voorzichtig zijn, in
de grote stad?

Peter knikt.

PETERS MOEDER

Heb je alles?

Peter voelt in zijn jaszak, knikt. In zijn andere hand heeft hij een envelop.

Moeder en zoon staan even tegenover elkaar. Ze weten niet goed wat ze moeten zeggen.

PETER

Nou... Moj.

PETERS MOEDER

Ja... Moj.

Ze aarzelt, omhelst hem dan toch even.

PETERS MOEDER

(in zijn oor)
Succes hè.

Opeens verstrakt Peter. Zijn moeder kijkt waar hij naar kijkt: Jagersma komt aangelopen, in zijn zondagse pak.

4.13 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/ZITKAMER - DAG 4.13

Mevrouw van Rooden leest de Telegraaf terwijl Pattie, met schoon wit schortje voor, de ontbijttafel aan het afruimen is.

PATTIE

(netjes articulerend)
Zal ik aanstonds nog wat koffie
brengen?

Mevrouw van Rooden kijkt niet op van haar krant.

(CONTINUED)

ALINE VAN ROODEN
Je taalgebruik is in ieder geval
met sprongen vooruit gegaan.

PATTIE
Vriendelijk bedankt.

Pattie kijkt haar trots aan.

ALINE VAN ROODEN
Lekker. Koffie.

Pattie maakt even een knikje, en begint de ontbijtborden
op te stapelen. Eén dreigt eronder weg te glijden.

PATTIE
Verdamme!

Mevrouw van Rooden kijkt op. Pattie kan hem nog net
opvangen.

PATTIE
Moie. Dat scheelde niks.

Opgelucht lacht ze naar mevrouw van Rooden. Ze pakt het
dienblad op. Zet het weer neer.

PATTIE
Mevrouw van Rooden...

ALINE VAN ROODEN
Ja.

Pattie begint te stamelen.

PATTIE
Ik weet dat u het misschien niet
erg op prijs zult stellen maar ik
eh... ik heb aanstonds een
afspraak met Willem.

Mevrouw van Rooden kijkt haar met opgetrokken wenkbrauwen
aan.

PATTIE
(nervuus)
Met iemand van zijn pisduut.. ...
spiduuut, om precies te zijn. Rode
Rik.

Mevrouw van Rooden kijkt haar nog steeds aan.

PATTIE
Willem wil dat ik hem leer kennen.
Of hij mij eigenlijk.

Mevrouw van Rooden knikt gereserveerd.

ALINE VAN ROODEN
Denk je niet dat dat een beetje
kwetsend is voor Rogier?

PATTIE
(stomverbaasd)
Kwetsend?

ALINE VAN ROODEN
Ja, kwetsend.

Pattie moet hier even over nadenken.

PATTIE
Nee, dat denk ik eerlijk gezegd
niet- ik geloof wel dat hij een
.... Echte man... is zeg maar,
maar dat hij iets tegen Rogier zou
hebben.... nee.

Nu kijkt Aline Pattie verbijsterd aan.

PATTIE
En het is alleen maar om liedjes
uit te zoeken. Ik heb vanmiddag
repetitie.

Ze schraapt haar keel.

PATTIE
Dus eh... ja, dat wilde ik dus
vragen, kan ik straks vrij
krijgen.

Mevrouw van Rooden slaat duidelijk ontstemd haar krant
weer open.

ALINE VAN ROODEN
Als je je werk af hebt, kan je
gaan.

Pattie knikt nederig.

ALINE VAN ROODEN
Als je alleen even de kristallen
glazen zou willen poleren.

Pattie kijkt haar aan, heeft duidelijk geen idee.

PATTIE
Natuurlijk, mevrouw van Rooden.

ALINE VAN ROODEN
En poets dan direct het zilver
even als je toch bezig bent.

Pattie onderdrukt een zucht.

4.13 CONTINUED: (3)

4.13

PATTIE

Geen probleem.

4.14 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/HAL - DAG

4.14

Pattie komt haastig met de ontbijtboel uit de kamer als Willem de trap af komt.

PATTIE

Arregat, heb ik nét de ontbijtboel opgeruimd...zo komen we nooit op tijd.

WILLEM

Eet ik toch bij jou in de keuken.
Veel gezelliger ook.

Hij trekt aan de strik van haar schortje, maar Pattie loopt al gehaast naar de keuken.

4.15 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KEUKEN - DAG

4.15

Pattie zet de ontbijtbordjes in de gootsteen, zet de broodkneedmachine aan en haalt warme broodjes uit de oven. Ze zien er nogal geblakerd uit.

PATTIE

Oh. Die zijn iets te hard gegaan.

Ze voelt eraan. Of liever gezegd, klopt erop. Hard.

WILLEM

Pattie?

Pattie legt de broodjes op een bordje en kijkt verontschuldigend naar Willem.

WILLEM

Ik heb iets voor je.

Pattie kijkt hem aan. Willem glimlacht lief naar haar en houdt zijn hand achter zijn rug.

WILLEM

Iets wat misschien wel geluk brengt, straks.

Pattie kijkt verrast. Willem haalt de hand achter zijn rug vandaan. Het juweliersdoosje ligt in de palm van zijn hand. Pattie kijkt ernaar.

WILLEM

Alsjeblieft, schoonheid...

(CONTINUED)

4.15 CONTINUED:

4.15

Pattie pakt het doosje aan. Willem knikt aanmoedigend. Pattie opent het doosje. Ze staart naar het gouden kettinkje.

PATTIE

Oooh... is dat voor mij? Van goud?

Willem knikt lachend. Pattie haalt het kettinkje uit het doosje. Willem pakt het van haar aan, doet het om en geeft haar een kus in haar nek. Pattie draait zich om en voelt aan het kettinkje.

PATTIE

Ik heb nog nooit iets van echt goud gehad...

Willem kijkt haar aan: en wat krijg ik dan?

Pattie geeft hem een kus. Willem houdt haar stevig vast. Het wordt een lange kus.

Willem trekt Pattie tegen zich aan.

WILLEM

Kom je even mee naar mijn kamer?
Om de afspraak met Roderick voor te bereiden?

Pattie maakt zich los. Kijkt hem niet aan.

Pattie

Ik moet eerst de glazen doen,
anders krijg ik gedonder met je moeder.

Ze lacht verontschuldigend.

4.16 OMMITTED

4.16

4.17 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/BIJKEUKEN - DAG

4.17

Pattie zoekt verhit tussen de schoonmaakmiddelen.

ROGIER (O.S.)

Pattie?

Pattie schrikt, draait zich om. Daar staat Rogier.

ROGIER

Wat zoek je?

PATTIE

Eh. Hoe heet dat. Poleermiddel.

(CONTINUED)

Rogier kijkt haar aan.

PATTIE

Ik moet van je moeder de
kristallen glazen poleren.

ROGIER

Maar daar heb je toch alleen maar
een zachte doek voor nodig?

PATTIE

Oh.

Ze kijkt hem wat hulpeloos aan.

PATTIE

Wij hebben thuis geen kristal...

Rogier bekijkt haar. Ze ziet er gestresst uit.

ROGIER

Moet je vandáág de glazen poleren?

PATTIE

Ja... en ik moet ook al het zilver
poetsen.

Rogier fronst.

PATTIE

Ik denk dat je moeder een beetje
de pest in kreeg toen ik vrijaf
vroeg.

ROGIER

Wat heb je gezegd dan?

PATTIE

Niks. Dat ik met Willem weg moest.

Rogier zucht.

ROGIER

Pattie?

PATTIE

Ja?

ROGIER

Mijn moeder denkt dat jij en ik..

PATTIE

Hóópt, zal je bedoelen...

ROGIER

... een stel zijn, en dat wil ik
graag zo houden.

(CONTINUED)

PATTIE

Oh ja? Hoe lang ga je dat volhouden?

Rogier negeert haar vraag. Hij kijkt naar het gouden kettinkje om haar hals.

ROGIER

Wat heb je daar?

PATTIE

Van Willem gekregen. Hij zegt dat het geluk brengt.

Ze haalt het juweliersdoosje uit de zak van haar schortje. Rogier tilt een wenkbrauw op.

ROGIER

Zomaar?

Pattie bloost.

PATTIE

Ja, mag dat niet dan?

Rogier kijkt nog eens naar het doosje. Heeft er duidelijk zijn eigen gedachten bij.

PATTIE

Ik heb nog nooit iets van goud gehad.

Rogier wil de bijkeuken uit lopen.

PATTIE

Rogier...

Rogier blijft staan.

PATTIE

Wat moet ik tegen Fred zeggen als hij naar Peter vraagt?

ROGIER

Eh. Ja, ik weet niet. Dat het goed komt. Denk ik.

PATTIE

Maar is dat zo dan?

ROGIER

(wrang)

Je hebt nu toch die geluuksketting?

Rogier is al de keuken uit. Pattie voelt onzeker aan het gouden kettinkje.

4.18 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KEUKEN - DAG 4.18

Pattie, gekleed in een nieuwe jurk met daar overheen een schortje, is heel hard bezig om alles op tijd af te krijgen. Ze is bezig met het poleren van kristallen glazen en breekt er één.

PATTIE

(prevelt)

Wie heeft er dan ook zulke dunne glazen.

Pattie veegt de scherven bijeen en gooit ze in de prullenbak. Ze blaast een pluk haar uit haar gezicht.

De voordeurbel gaat. Pattie kijkt getergd op.

ALINE VAN ROODEN (O.S.)

(roept)

Ga jij even? Zeg maar dat aan de deur niet wordt gekocht.

Dat kan er ook nog wel bij. Pattie haast zich naar de voordeur.

4.19 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/GANG - DAG 4.19

Met een chagrijnig gezicht opent Pattie de deur. Voor de deur staat Peter. Pattie kijkt hem perplex aan, vliegt hem dan om zijn hals.

PATTIE

Peet! Je bent toch gekomen!

Ze kijkt hem aan, omhelst hem opnieuw.

PATTIE

Je wilt niet weten hoe blij ik ben!

Dan ziet ze achter Peter haar vader. Verward laat ze Peter los.

PATTIE

Papa?

Jagersma's gezicht voorspelt niet veel goeds. Hij kijkt naar zijn dochter, dan naar het schortje.

PATTIE

Oh...

Ze ziet haar vader kijken. Pattie krijgt het schort los en doet het af.

(CONTINUED)

PATTIE

(tegen vader)

... ja, dat had ik misschien nog niet geschreven maar ik heb een nieuwe baan. Tegen kost en inwoning.

Peter kijkt naar Pattie. Naar hoe ze klinkt, hoe ze eruit ziet. Hij kijkt naar het kettinkje om haar hals.

PETER

Je... ziet er anders uit... Apart wel...

JAGERSMA

Dus jij hebt mij een brief vol leugens gestuurd.

PATTIE

Nou, leugens...

Mevrouw van Rooden verschijnt. Ze kijkt in verwarring naar de twee mannen.

ALINE VAN ROODEN

(tegen Pattie)

Ik wist niet dat jij herenbezoek verwachtte?

PATTIE

Mevrouw Van Rooden, dit is mijn vader...

(tegen haar vader)

Pap, dit is mevrouw van Rooden, mijn hospita en de moeder van eh... hoe zeg ik dat..?

ALINE VAN ROODEN

Zeg maar gerust: je aanstaande...

Achter haar is Rogier verschenen. Hevig gealarmeerde blik in Peters ogen.

PATTIE

En dit is Peter Miedema. Die ik al ken vanaf dat ik zes jaar was.

PETER

(bijna onhoorbaar)

Vijf.

ROGIER

Peter! Je bent toch gekomen!

Peter knikt stug.

(CONTINUED)

4.19 CONTINUED: (2)

4.19

PETER

En jij bent...?

ROGIER

Oh pardon. Rogier. Wat geweldig
dat je er bent. Dat waarden
Pattie en ik ontzettend.

Peter kijkt argwanend naar Pattie. Ook Jagersma bekijkt
zijn dochter nog steeds.

JAGERSMA

Waarom heb je die troep op je
gezicht?! En wat prát je raar!

ALINE VAN ROODEN

Dát was nog véél erger toen ze
hier binnenstapte!

PATTIE

Zal ik jullie jassen in de
vestibule hangen?

Het laatste woord heeft Pattie met enige trots
uitgesproken. Peter en Jagersma kijken haar verbijsterd
aan.

Boven aan de trap staat Willem. Hij heeft alles gezien en
gehoord.

4.20 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

4.20

Ze komen de kamer in. Mevrouw van Rooden biedt vader en
Peter een stoel aan en dirigeert Pattie naast Rogier op
de bank. Jagersma kijkt naar de onbegrijpelijke moderne
kunst aan de muur.

Rogier legt losjes zijn arm om Pattie heen, tot
verwarring van zowel Pattie als Peter als Jagersma.

ALINE VAN ROODEN

Heeft u een goede reis gehad?

JAGERSMA

(stug)

Kon minder.

Peter probeert Pattie's blik te vangen, maar die kijkt
strak voor zich.

ALINE VAN ROODEN

Het hoge noorden. Mijn man en ik
zijn er ooit één keer geweest...

(CONTINUED)

Geen reactie. Jagersma kijkt naar zijn dochter. HIj staat op ontploffen.

ALINE VAN ROODEN
(nerveuzig)
Prachtig, dat vlakke land. Heel minimalistisch, in feite.

JAGERSMA
Neem me niet kwalijk, maar kan iemand mij vertellen-

Pattie kijkt benauwd, maar op dat moment gaat de deur open en komt Willem binnen. Peter fronst. Willem loopt op Jagersma af en steekt zijn hand uit.

WILLEM
Willem van Rooden.

JAGERSMA
(mompelt)
Jagersma.

WILLEM
(tegen Pattie)
Je ouweheer! Dat heb je me helemaal niet verteld.

Hij draait zich naar Peter.

WILLEM
En dan moet jij de magazijnmedewerker uit Winschoten zijn.

Hij knikt Peter minzaam toe.

WILLEM
Ontzettend leuk om jullie eindelijk te ontmoeten.

Willem gaat aan de andere kant naast Pattie zitten en legt zijn hand op haar knie.

Mevrouw van Rooden kijkt Rogier nadrukkelijk aan: doe iets! Rogier negeert haar blik.

WILLEM
Gezellig, schatje.

Peter weet niet hoe hij het heeft. Jagersma al helemaal niet.

JAGERSMA
Wacht even...

4.20 CONTINUED: (2)

4.20

ALINE VAN ROODEN

(gauw)

Pattie, breng ons eens een kopje
thee.

Pattie staat op, tilt Willems hand van haar knie en die van Rogier van haar schouder en loopt tot verbijstering van haar vader gedienschtig de kamer uit.

Mevrouw van Rooden loopt naar de kristallen karaf op het dressoir. Schenkt nerveus maar geroutineerd sherry in.

ALINE VAN ROODEN

(verontschuldiging)

't Is zondag...

Peter staat op.

4.21 INT. HUIS FAMIE VAN ROODEN/GANG - DAG

4.21

Peter loopt de gang op, Pattie achterna.

PETER

Pattie?

Pattie draait zich om. Ze staan even tegenover elkaar. Peter bekijkt haar, is ten prooi aan allerlei hevige gevoelens. Zijn hand zit in zijn broekzak (hij heeft het doosje vast).

PETER

Pattie, ben jij... heb jij...

(gooit eruit)

... is er iets tussen jou en die Rogier?

PATTIE

Nee!

PETER

Echt niet?

PATTIE

Nee, natuurlijk niet.

PETER

Of die andere...?

Pattie bloost een beetje.

PATTIE

Nee, gekkie!

PETER

Maar die noemde jou

(CONTINUED)

Pattie kijkt hem niet aan.

PATTIE

Dat betekent hier niks. In de stad.

PETER

Echt niet?

PATTIE

Anders zou ik het toch niet zeggen.

Peter zucht opgelucht. Hij schraapt zijn keel.

PATTIE

Moet je 'n glaasje water?

PETER

Nee.

Hij kijkt haar aan.

PETER

Ik eh... Ik schrijf veel liever een liedje dan dat ik iets hardop moet zeggen...

Peter doet een halve poging om op zijn knieën te gaan. Pattie kijkt er ongerust naar.

PETER

Pattie, wil je

PATTIE

(nerveus)

Goed hè. Dat ik zomaar mag zingen met de Petticoats!

Peter kijkt haar verward aan en richt zich stuntelig weer op.

PETER

Ja.

Pattie knikt. Het is stil.

PETER

't Is in elk geval duidelijk waarom je bij ons uit Groningen bent weggegaan...

Peter haalt het doosje uit zijn broekzak. Het zit nog in zijn vuist verstopt. Pattie ziet het niet.

PATTIE

(ratelt)

Je gaat toch wel mee hè, straks.
Fred zei: ik heb niks aan jou als
je Peter Miedema niet meeneemt.
Dat zei ie!!

Peter stopt het doosje terug.

PATTIE

Heb je nieuwe liedjes bij je? Want
daar zitten ze om te springen. Bij
het agentschap.

Peter staat als verlamd midden in de gang, kijkt haar
aan.

PETER

Ik herken je niet meer.

PATTIE

Hoe bedoel je.

PETER

Hoe je doet, hoe je praat.

PATTIE

Als je het wilt maken in de
showbizz dan kom je nergens met
een Gronings accent. Zeggen ze.

PETER

Maar 't lijkt wel of je helemaal
bent geïndi geïnda... je weet wel
wat ik bedoel...

Willem staat plotseling in de gang.

WILLEM

(lachend)

Geïndoctrineerd?

Pattie kijkt Willem vol bewondering aan. Peter ziet het.
Hij kijkt gekwetst.

PETER

(tegen Pattie)

Ik ga.

PATTIE

Maar je zou toch meegaan naar

PETER

Nee. Ik ga niet mee.
(met vertrokken
gezicht)

(MORE)

(CONTINUED)

4.21 CONTINUED: (3)

4.21

PETER (CONT'D)

Ik ga terug naar Groningen. Ik zie je nog weleens. Of niet.

Peter loopt naar de deur. Hij haalt de envelop uit zijn binnenzak en gooit hem in het voorbijgaan in een prullenmand. Willem kijkt ernaar.

PATTIE

Peet toe, niet zo kinderachtig. Je móet mee, je kunt me toch niet in de steek laten!

PETER

Volgens mij kan je 't heel goed af zonder mij.

Peter grist zijn jas van de kapstok. Hij opent de deur, draait zich om.

PETER

Oh ja. Je vader is ontslagen. Maar dat zal jou ook wel niks kunnen schelen.

Pattie kijkt hem geschrokken na. De deur valt achter Peter dicht.

PATTIE

Peet!

Pattie is plotseling in zak en as.

PATTIE

Ontslagen? Daar wist ik niks van...

WILLEM

Verschrikkelijk. Moet je niet gauw even naar hem toe?

Pattie kijkt hem even aan en gaat dan ontdaan weer de woonkamer binnen.

Willem ziet de envelop uit de prullenmand steken. Hij vist hem eruit en opent hem. Hij weet niet wat hij ziet, kan zijn geluk niet op.

4.22 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

4.22

Pattie komt binnen.

PATTIE

(stamelt)
Ik wist het niet.

(CONTINUED)

Kijkt haar vader aan.

PATTIE

Is het waar, papa?

JAGERSMA

Dat wou ik precies aan jou vragen.

Hij kijkt haar kwaad aan.

JAGERSMA

Je hebt alles bij elkaar gelogen... Je doet helemaal geen verpleegstersopleiding. Je bent dienstmeid bij het grootkapitaal!

Mevrouw van Rooden nipt nerveus van haar sherry.

ALINE VAN ROODEN

Ja, dat begrijp ik wel, dat dat moeilijk te accepteren is. Uw dochter dienstmeid terwijl u zelf commissaris bent.

JAGERSMA

Ik, commissaris??

ALINE VAN ROODEN

U heeft toch 40 mensen onder zich werken?

PATTIE

(mompelt)

Hij werkt op de eerste verdieping...

Jagersma kijkt ernstig ontstemd naar Pattie.

JAGERSMA

Schaam jij je nu óók al voor je eigen vader?! Het is maar goed dat je moeder dit niet meer heeft hoeven mee maken.

Hij kijkt mevrouw van Rooden recht aan.

JAGERSMA

Niks commissaris. Ik ben een gewone arbeider. Een loonslaaf.

Mevrouw van Rooden staart hem aan.

JAGERSMA

Een werkloze nog wel, omdat ik opkwam voor de rechten van arbeiders. En dat was tegen het zere been van meneer de directeur.

(CONTINUED)

Aline drinkt zwijgend van haar sherry. Pattie is aangeslagen.

JAGERSMA

Ik ben overtuigd communist!

ALINE VAN ROODEN

Gàdverdamme!

JAGERSMA

Hoe bent u de oorlog eigenlijk doorgekomen?

ALINE VAN ROODEN

Mijn man en ik waren niet fout, als u dat soms mocht suggereren!

JAGERSMA

Ik suggereer niks, mevrouw... maar ik heb intussen niet zoveel vertrouwen meer in de mensheid. D'r is niks veranderd. Helemaal niks! 't Is ieder voor zich.

ALINE VAN ROODEN

Het spijt me, maar ik heb geen verstand van politiek - en dat wou ik zo houden!

Jagersma staat op. Hij kijkt Pattie aan.

JAGERSMA

Ik verwacht jou om vijf uur op perron 9B. Als je er niet bent, blijft mijn deur voortaan voor jou gesloten.

Bedenkt zich iets:

JAGERSMA

Waar is Peter?

PATTIE

Eh... die is alvast naar het station. Denk ik.

Jagersma schudt zijn hoofd en loopt de kamer uit. Pattie blijft ontredderd achter. Mevrouw van Rooden loopt naar de sherry karaf.

ALINE VAN ROODEN

Mammie neemt nog maar een drupje.

Pattie kijkt haar getroffen aan. Opeens staan de tranen in haar ogen. Ze draait zich abrupt om en loopt de kamer uit.

4.23 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KAMER PATTIE - DAG

4.23

Pattie pakt haar spullen in om te vertrekken. Er klinkt een klopje en Rogier is daar. Pattie ziet er verdrietig uit.

Pattie
Ik kan het niet, ik ga die
repetitie niet doen, ik moet met
mijn vader mee.

Rogier slaat troostend zijn armen om haar heen.

ROGIER
Ik snap het. Dat je in de war
bent.

PATTIE
Ik kan hem niet aan zijn lot
overlaten. Hij heeft altijd voor
mij gezorgd.

ROGIER
Je bent nu al zó ver gekomen, je
kunt nu toch niet opgeven?

Pattie haalt met ogen vol tranen haar schouders op.

PATTIE
Het is al mislukt.

WILLEM (O.S.)
Heb ik niet gezegd dat je op mij
moest vertrouwen?

Willem staat daar.

WILLEM
Ik ben zó geïnspireerd door jou,
dat ik zelf maar een tekst heb
geschreven.

Hij haalt het blaadje te voorschijn en leest voor. Hij zorgt ervoor dat Pattie het handschrift niet kan zien.

WILLEM
(leest voor)
Wil jij je leven met me delen?
(tekst nader uit te werken)

Willem hapert af en toe, alsof hij het voor de eerste keer leest. Pattie krijgt argwaan.

PATTIE
Wat is dit? Hoe kom je daaraan?

(CONTINUED)

Ze wil het papier pakken maar Willem houdt het stevig vast.

WILLEM

Ik schreef op mijn twaalfde al
gedichten.

Hij sluit zijn ogen, concentreert zich.

WILLEM

Eh... 'Ik ween om bloemen in de knop
gebroken
En vóór de ochtend van haar bloei
vergaan,

Pattie is nog wat argwanend maar als ze de tekst hoort gaat ze langzaam overstag.

WILLEM

'Denkend aan Holland zie ik brede
rivieren,
Traag door oneindig laagland
gaan...

PATTIE

(geraakt)
Prachtig!

Ze ziet opeens dat Rogier er uiterst chagrijnig bij staat.

PATTIE

Ro, dat heb je me nooit verteld!
Hij is ècht een dichter!

ROGIER

Heb je nooit iets van hem gelezen?
In de schoolboekjes?

WILLEM

(grinnikt)
Winschoten is ver weg hoor.

Rogier schudt kwaad zijn hoofd. Hij grist het blaadje uit Willem's handen.

ROGIER

Kun je dit ook uit je hoofd?

Willem grist het blaadje uit Rogier's handen en stopt het weg. Pattie kan het niet volgen.

ROGIER

Zielig is het. Al zou je willen,
jij hebt veel te weinig gevoel
voor een dichter.

(CONTINUED)

4.23 CONTINUED: (2)

4.23

Willem kijkt Rogier bitter aan. Pattie wil iets zeggen.

WILLEM

't Is net of ik pa hoor. Die weet ook altijd zo goed te zeggen wat ik allemaal niet ben en wat ik allemaal nooit zal worden.

Rogier kijkt zijn broer aan.

WILLEM

Laten we dan maar hopen dat jij wél weet wat goed voor Pattie is.

Pattie heeft er genoeg van.

PATTIE

Hou eens op met dat kinderachtige gedoe. Willem heeft een prachtig lied voor me geschreven en ik ben hem daar heel dankbaar voor. En ik weet zeker dat Fred hier ook heel blij mee zal zijn.

ROGIER

(wrang)

Nou, mooi. Dan is alles toch goed?

WILLEM

Precies.

4.24 EXT. DEN HAAG - DAG

4.24

Peter loopt treurig door Den Haag. Hij stopt bij tante Gerda's huisje en belt aan. Na een tijdje doet tante Gerda open. Verbaasd kijkt ze hem aan.

Peter

Tante Gerda...

TANTE GERDA

Peter?

4.25 INT. HUIS TANTE GERDA/Kamer Pattie - dag

4.25

Peter en tante Gerda staan in het kleine kamertje van Pattie.

TANTE GERDA

Geen telefoontje, geen briefje, niks. Ze heeft niet eens meer haar koffer opgehaald!

(MORE)

(CONTINUED)

4.25 CONTINUED:

4.25

TANTE GERDA (CONT'D)

Ik heb haar kleren naar het Leger
des heils gebracht.

Peter knikt zwijgend. Hij is nog altijd ontdaan.

TANTE GERDA

Maar 't ergste is: ik had haar
mijn verpleegsterskapje geleend.
Mijn oude kapje. Heeft ze die niet
aan je meegegeven?

Peter schudt somber zijn hoofd.

4.26 INT. HUIS TANTE GERDA/WOONKAMER - DAG

4.26

Peter zit bij tante Gerda aan de thee. Hij bijt in een
speculaasje, dat zacht is.

PETER

Ik had haar ten huwelijk willen
vragen.

Hij kijkt zijn tante niet aan.

PETER

Ik had de ring bij me. Ik was het
vast van plan...

TANTE GERDA

Ach jongen toch.

Peter vecht tegen zijn tranen.

TANTE GERDA

Het huwelijk...

Peter slikt en slikt.

TANTE GERDA

... wie is daar nou ooit
gelukkiger van geworden...

Peter kijkt verbaasd op.

TANTE GERDA

Een bedenksel! Van de kerk, om
mensen in het gareel te houden.
Een gevangenis!

Peter is met stomheid geslagen.

TANTE GERDA

Met liefde heeft het huwelijk niks
te maken hoor, neem dat maar van
mij aan.

(CONTINUED)

4.26 CONTINUED:

4.26

Ze roert driftig in haar thee.

TANTE GERDA

Het huwelijk tussen..

(wrang)

man en vrouw. Alsof onzelveheer
maar uit twee smaken mocht
kiezen...

Ze kijkt haar neef aan.

TANTE GERDA

Jij denkt: tante Gerda is een oude
vrijster. Maar ik heb de liefde
gekend hoor!

Peter knikt beleefd. Het gesprek wordt hem iets te
intiem.

PETER

Het spijt me vreselijk, maar ik
moet gaan. Jagersma wacht op me.

Gerda staat op en pakt iets uit een kast. Het is een
pakketje, gewikkeld in een kleurrijke sjaal.

TANTE GERDA

Voor sommige dingen in het leven
krijg je maar een kans.

Peter zucht. Gerda geeft Peter het pakketje. Hij ziet dat
het de platen van Pattie zijn met Franse chansons.

TANTE GERDA

En andere dingen moet je gewoon
nog een keer proberen.

Peter kijkt naar de platen.

4.27 INT. KANTOOR FRED/HAL - DAG

4.27

Rogier, Pattie en Willem komen de agency binnen. Pattie
is nu toch wel heel opgewonden. Willem kijkt nieuwsgierig
om zich heen. Aan de muren hangen foto's van affiches van
artiesten. Suzy komt aangelopen.

Rogier steekt formeel zijn hand uit naar Suzy, maar Suzy
kust hem op beide wangen. Rogier is verbouwereerd. Willem
kijkt verbaasd.

SUZY

(tegen Willem)

En jij bent?

(CONTINUED)

WILLEM

(snel)
Aangenaam, Willem-Peter.
(mompelt)
De tekstschrijver.

Rogier kijkt hem stomverbaasd aan. Pattie heeft het niet gehoord.

SUZY

Goed dat je er bent. Ik zal je zo voorstellen aan Fred. Je hebt toch wel liedjes bij je?

Willem knikt triomfantelijk. Rogier schudt zijn hoofd.

SUZY

We beginnen met een Petticoat nummer om er even in te komen.
(loopt naar Pattie)
Deze is voor jou.

Suzy geeft Pattie de tekst. Pattie kijkt er even naar.

PATTIE

Oh, die. Die ken ik al.

De anderen kijken haar aan.

PATTIE

Ja, veel meer dan yippie yee en oeh oeh wordt er niet gezegd toch?

SUZY

(zuinig)
Nee, maar soms hoeft dat ook niet. Moeilijk, daar houden de mensen niet van.

WILLEM

Ik heb een tekst met meer diepgang bij me, als ik eerlijk ben.

PATTIE

Inderdaad.

Suzy kijkt haar aan.

SUZY

Dat zou ik zo dadelijk niet tegen Fred zeggen.

PATTIE

(verbaasd)
Hoezo niet?

4.27 CONTINUED: (2)

4.27

ROGIER

(snel)

Tuurlijk doet ze dat niet. Hè,
Pattie?

Hij glimlacht tegen Suzy. Pattie kijkt ongeduldig op de klok.

PATTIE

Ik zou graag beginnen.

Iedereen kijkt verbaasd naar Pattie die de deur van de studio opentrekt. Ze stapt naar binnen.

Rogier steekt nog gauw zijn duimen omhoog.

ROGIER

Succes!

SUZY

(corrigeert Rogier)

Toi-toi-toi. Dat brengt geluk.

Rogier bloost.

ROGIER

Toi-toi-toi!

WILLEM

(roept haar na)

Ik ben nu al trots op je.

Maar Pattie heeft het al niet meer gehoord. Rogier kijkt hoofdschuddend naar Willem.

ROGIER

Tekstschrijver.

4.28 INT. kantoor FRED/STUDIO - DAG

4.28

Pattie geeft Fred een ferme handdruk. En bij nader inzien toch ook maar twee zoenen op zijn wangen.

De andere twee zangeressen van de Petticoats kijken argwanend toe. Pattie loopt naar de band, en schudt handen.

PATTIE

Pattie Jagersma, ja, ik ken jullie
wel. Van in het weiland. In
Groningen. Toen jullie pech hadden
met de bus.

De bandleden kunnen het zich duidelijk niet meer herinneren.

(CONTINUED)

4.28 CONTINUED:

4.28

FRED
(tegen Pattie)
Heb je de tekst kunnen leren?

PATTIE
Nou, dat was niet zo moeilijk.

Fred kijkt haar aan.

PATTIE
Niet te moeilijk, bedoel ik. Daar
houden de mensen niet van.

FRED
Inderdaad, dat was de gedachte
erachter.

PATTIE
Zullen we maar?

Fred knikt naar de band. Die zet in.

PATTIE
Oh. Sorry, maar...

Fred kijkt haar aan.

PATTIE
Kan het wat hoger? Volgens Peter
zing ik dan beter.

ZANGERES 2
Wij doen 'm altijd in A.

PATTIE
Kunnen we het toch héél even
proberen?

De bandleden kijken naar Fred, die een theatraal gebaar
maakt: wat moet ik.

De band begint in een andere toonsoort. Pattie begint te
zingen.

LIED #2 YIPPIE YIPPIE YEE

4.29 INT. KANTOOR FRED/STUDIO - MUZIEKFREQUENTIE

4.29

PATTIE/ANDERE ZANGERESSEN
Jippie, jippie, yee, yee, yee!
Jippie, jippie, yaa!
Hoela, hoela, hee, hee, hee!
Hoela, hoela, la, la!

(CONTINUED)

4.29 CONTINUED:

4.29

Pattie zingt aanvankelijk wat bedeesd, omdat ze nerveus is. Maar al snel komt ze los. Ze voelt zich in haar element.

PATTIE

Jippie, jippie, yee, yee, yee!
 Jippie, jippie, yaa!
 Hoela, hoela, hee, hee, hee!
 Hoela, hoela, la, la!

Fred kijkt tevreden toe.

4.30 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

4.30

Aline zit alleen op de bank. Op de salontafel staan nog de vieze kopjes en schoteltjes van het bezoek. Aline schenkt juist het laatste drupje sherry uit de kristallen karaf als de deurbel gaat.

4.31 EXT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN - DAG

4.31

Peter staat voor de voordeur van Aline. Onder zijn arm heeft hij de platen van Pattie, gewikkeld in de sjaal. De deur gaat open. Aline kijkt ietwat verward naar Peter in zijn plattelandskleren.

PETER

Goedemiddag alweer.

ALINE VAN ROODEN

En u bent?

Peter verbergt zijn verbazing.

PETER

Miedema. Peter Miedema. Ik was net bij u. Met Pattie's vader.

Aline herstelt zich snel.

ALINE VAN ROODEN

Ach ja natuurlijk. Een oud-collega van Pattie, is het niet?

PETER

(stug)
 Jeugd vriend. Vriend om precies te zijn.

Aline kijkt neutraal. Peter doet een stapje naar voren en laat de stapel platen zien.

(CONTINUED)

PETER

Pattie wilde deze graag terug hebben.

Aline kijkt goedkeurend naar de platen.

ALINE VAN ROODEN

Die heb ik vroeger grijs gedraaid. Franse chansons.

Ze kijkt Peter aan.

ALINE VAN ROODEN

Dat had ik niet achter haar gezocht. Zo zie je maar weer, er valt nog best wat van te maken.

Aline maakt aanstalten om de platen van Peter over te pakken. Maar Peter houdt de platen bij zich.

PETER

Ik wil u niet tot last zijn. Maar ik zou deze graag zelf aan haar geven.

ALINE VAN ROODEN

Ze is er niet. Ze moest halsoverkop weg.

Peter kijkt gealarmeerd.

PETER

Had ze haar koffer bij zich dat u weet?

Aline haalt haar schouders op.

ALINE VAN ROODEN

Ze ging repeteren. Mijn jongens zijn met haar mee om haar aan te moedigen.

Peter's gezicht vertrekt. Het besef dringt langzaam door: Pattie gaat niet mee terug.

Aline is nog niet klaar.

ALINE VAN ROODEN

Dus u kent Pattie's vader goed.

Peter wil nu dolgraag weg.

ALINE VAN ROODEN

Ik moet zeggen, ik moest wel even wennen.

(MORE)

(CONTINUED)

4.31 CONTINUED: (2)

4.31

ALINE VAN ROODEN (CONT'D)

Hij bedoelt het niet verkeerd maar
het is toch allemaal wat minder...
gepolijst zal ik maar zeggen.

Aline kijkt Peter doordringend aan.

ALINE VAN ROODEN

Maar jullie zijn over het algemeen
wel goudeerlijk en hardwerkend.
Dat kun je van veel mensen hier in
de stad zeggen.

Aline is zeer tevreden met zichzelf.

ALINE VAN ROODEN

Ach, wat heb ik ook te klagen. Ik
ben blij dat ik nu eindelijk een
schoondochter heb.

Peter gaat door de grond.

PETER

Ik moet gaan.

Peter geeft de platen aan Aline en vertrekt.

4.32 INT. KANTOOR FRED/hal - DAG

4.32

Rogier en Willem horen Pattie zingen. Ze kijken Suzy aan:
dit klinkt goed! Suzy kan ook haast niet geloven wat ze
hoort. Ze doet voorzichtig de deur van de studio open en
spiekt door een kiertje. Rogier en Willem kruipen boven
en onder haar om ook wat te zien. Door de kier zien ze
hoe Pattie de sterren van de hemel staat te zingen.

4.33 INT. KANTOOR FRED/STUDIO - MUZIEKSEQUENTIE

4.33

Pattie staat stralend te zingen. Dit is wat ze altijd
heeft gewild. Ze beweegt zich alsof ze voor een volle
zaal staat. Ze beslaat het hele podium.

Fred is door haar gegrepen. Pattie vangt zijn blik.

Pattie strekt haar hand uit naar Fred. Fred blijft
stoicijns staan. Pattie dringt aan. Fred wil zich niet
laten kennen, pakt haar hand en stapt op het podium.
Pattie weet Fred tot een dansje te bewegen. De bandleden
kijken elkaar aan: dit hebben ze nog nooit gezien. Het
ijs is gebroken.

Door de kier van de deur kijken Suzy, Rogier en Willem
met hun gezichten boven elkaar ademloos toe. Het is
duidelijk: dit is waarvoor Pattie leeft.

4.34 EXT. STAD/CAFE NEUF - DAG 4.34

Jagersma loopt zoekend door een straat. Hij schiet een voorbijganger aan.

JAGERSMA

Excuses. Ik ben op zoek naar Cafe Neuf (hij spreekt het fonetisch uit). Moet dat niet hier ergens zijn?

VOORBIJGANER

Neuf? Nooit van gehoord.

JAGERSMA

Ze spelen er Franse chansons.

De voorbijganger denkt na.

VOORBIJGANER

Oh, u bedoelt Cafe Neuf! (op z'n Frans uitgesproken).

JAGERSMA

Kan wel ja.

VOORBIJGANER

Dat heeft hier wel ergens gezeten. Maar dat is wel lang geleden.

Jagersma staat voor de plek waar vroeger Cafe Neuf was. Nu staat er lelijke nieuwbouw.

4.35 EXT. CENTRAAL STATION - DAG 4.35

Vader Jagersma staat zwijgend op perron 9 B. De klok wijst tien voor 5. Hij kijkt om zich heen (of hij Peter ziet) en rolt een sigaret. In de verte komt de trein aan.

4.36 EXT. CENTRAAL STATION - DAG 4.36

Peter komt hijgend aan op het perron. Mensen stappen al in de trein. Peter ziet verderop ook Jagersma in de trein stappen. Het fluitje klinkt.

Peter kijkt nog heel even het perron af, tegen beter weten in. Geen Pattie. Hij stapt in.

4.37 INT. TREIN - DAG

4.37

Peter gaat met een gebroken hart tegenover Jagersma zitten.

JAGERSMA

Ik had dit niet verwacht.

PETER

Nee.

Zwijgend zitten ze tegenover elkaar. Na een tijdje:

JAGERSMA

Ze blijft dus.

PETER

Ja.

Zijn hand zit in zijn broekzak. Hij speelt met het doosje.

JAGERSMA

Heeft ze nog iets gezegd.

PETER

Nee.

Na een tijdje:

JAGERSMA

Ik had hier niet naartoe moeten komen.

Hij kijkt Peter niet aan. Hij rolt een sigaret. Biedt hem aan Peter aan. Ze roken samen. Het is weer een tijdje stil.

JAGERSMA

De laatste keer dat ik hier was, was met Pattie's moeder. Voor de oorlog.

Hij rolt er nog één voor zichzelf. Ze roken.

JAGERSMA

Ze zong graag, Pattie's moeder.

Peter kijkt hem verbaasd aan.

PETER

Net als Pattie.

JAGERSMA

Franse chansons. Daar was ze gek van.

(CONTINUED)

4.37 CONTINUED:

4.37

PETER

Chansons?

Peter begrijpt het ineens. Hij laat het op zich inwerken.

JAGERSMA

Zo zonde... zo eeuwig zonde...

4.38 INT. KANTOOR FRED/HAL - DAG

4.38

De deur zwaait open en Pattie komt stralend naar buiten.

PATTIE

De kop is eraf!

Pattie wordt omhelsd door Rogier en Willem. Ook Suzy straalt.

SUZY

Dat was buitengewoon.

Fred komt ook naar buiten.

FRED

Voor een eerste repetitie was het niet slecht.

Hij kijkt naar Rogier, en ook naar Willem. Dan naar Suzy.

FRED

Wie zijn dit nou weer?

Willem laat snel Pattie los en stelt zich voor.

WILLEM

Ik ben Peter. Willem-Peter om precies te zijn.

Hij houdt de envelop omhoog.

WILLEM

Ik heb repertoire bij me. Zoals u had gevraagd.

Fred neemt de envelop geïnteresseerd aan en haalt er de liedjes uit. Hij scant de pagina's.

FRED

Mm... ja....aardig... wel een beetje zoet. Vind je niet? Ik zoek iets waarmee je een zaal kunt plat spelen.

LIED #3: 20 PROCENT/OP WEG (tekst veranderen)

4.39 INT. KANTOOR FRED - dag - MUZIEKSEQUENTIE

4.39

Suzy heeft Chinees-Indisch eten laten komen voor iedereen. Schalen met foe yong hai en gadogado. Willem en Rogier vallen aan. Pattie heeft nog nooit zoiets gezien.

Fred spoelt zijn eten weg met grote slokken bier. Hij geeft Pattie het contract. Pattie kijkt ernaar.

FRED

(zingt)

Uiteraard weet ik van wanten, 't
is een schitterend contract
Maar voor jou als dilettante, is
het wellicht wat abstract
Je krijgt honderd piek per
schnabbel; dat is eig'lijk de
portee
Na het zetten van je krabbel, gaan
wij met elkaar in zee

Pattie neemt voorzichtig een hapje van een stukje kroepoek. Best lekker.

FRED

(zingt)

Je loopt binnen, je gaat winnen.
Ik voorspel je: je staat paf!
Deze posten, zijn de kosten, en
die gaan er nog vanaf:

Pattie veert beduusd op.

FRED (CONT'D)

(zingt)

De helpt, inderdaad, hou ik in
voor de staat
Want dat is zo wettelijk bepaald.
En dan twintig procent zijn voor
mij, als jouw agent.
Dat wordt door jou vooraf aan mij
betaald.

ROGIER

(met volle mond)

Twintig procent?

FRED

Je kleding enzo, wat je draagt
voor de show,
Die betaal je ook uiteraard zelf!

En je reist naar je kluis met de
trein of de bus,
Dat is meestal een gulden of elf!
Zij er vragen?
Nee, geen vragen

(MORE)

(CONTINUED)

4.39 CONTINUED:

4.39

FRED (CONT'D)

Het is helder volgens mij
 En daar komen dan de kosten over
 die kosten ook nog bij.

(tegen Willem)

Kijk, ik vind jou beslist een heel
 leuk componist

Al ben je dan niet bijster
 commercieel.

Maar dat hoeft toch niet.

Neem nou zo'n moeilijk woord, met
 daarbij zo'n raar accoord,
 Daarvan verkopen wij meestal niet
 veel.

Ik geef jou honderd piek, voor een
 tekst met muziek,
 En daar zetten we mijn naam dan
 bij.

Ach, dat is voor de vorm, en ook
 eig'lijk de norm

Als lid van mijn uitgeverij!

Nou, zijn er vragen?

WILLEM/PATTIE/ROGIER

Nee, geen vragen!

FRED

Het is helder volgens mij.

WILLEM/PATTIE/ROGIER

Maar komen daar de kosten over de
 kosten ook nog bij?

FRED

Ja, en de kosten over die kosten
 over die kosten er weer bij~
 Voila!

4.40 INT. KANTOOR FRED - DAG

4.40

Suzy helpt Rogier de auditiejurk van Pattie in een tas te
 stoppen. Hij vertrekt.

Fred geeft Pattie en Willem allebei een pen.

FRED

Waarschijnlijk word je m'n dood...
 Maar dat zien we dan wel weer. Als
 jullie hier even willen
 tekenen....

Pattie kijkt naar de lege plek waar haar handtekening
 moet komen.

(CONTINUED)

FRED
 (tegen Pattie)
 Ik reken er wel op dat op dat
 plekje daar..

Hij wijst naar een leeg plekje op de muur

FRED
 ... jouw Gouden Plaat komt te
 hangen!

Fred kijkt naar het gezelschap.

FRED
 Oh ja, Peter...

PATTIE
 Willem

WILLEM
 (overstemt Pattie)
 Ja?

FRED
 ... dat liedje wat Pattie zong in
 het café...

WILLEM
 'Jij'?

FRED
 Ja.

Hij tast in zijn broekzak. Haalt er een clip met geld uit
 en pelt een honderdje af.

FRED
 Voilà. Je eerste honderd gulden.

Pattie kijkt verbijsterd naar Willem.

PATTIE
 Sorry maar...dat is van... Peter!

WILLEM
 Fijn hè schat, dat Fred het nummer
 zo weet te waarderen.

Pattie kijkt hem verward aan.

PATTIE
 Geef hier.

Pattie houdt haar hand op.

PATTIE
 Geef.

4.40 CONTINUED: (2)

4.40

FRED

Wat is dit voor onzin?

Willem wil niet door de mand vallen en geeft het honderdje aan Pattie.

Fred haalt nog een honderdje van de stapel.

FRED

Dan krijg jij hier nog zo'n flapje als voorschot op je nieuwe meesterwerkje! En je weet het hè: in dezelfde stijl graag, niet te moeilijk.

Willem lacht en tekent het contract. Pattie kijkt ernaar.

PATTIE

Nou ja. Hij moet het ook maar zelf weten. Ik heb hem gevraagd, maar hij wil niet.

WILLEM

Onbegrijpelijk.

PATTIE

Hij vindt me zo veranderd.

WILLEM

Ten goede. Alleen maar ten goede.

Pattie tekent haar contract.

4.41 INT. MODEZAAK MAURICE - NACHT

4.41

Rogier zet zijn fiets tegen de gevel van de confectiezaak en haalt een tasje van zijn stuur.

Door de winkelruit ziet hij Maurice geld tellen en notities maken in het kasboek. Op de deur hangt een bord gesloten. Rogier fatsoeneert zijn haar. Hij klopt op de ruit. Maurice hoort het niet. Rogier duwt zachtjes de deur open. De deurbel rinkelt.

Maurice lijkt in verwarring als hij plotseling Rogier ziet staan. Rogier lacht verlegen.

ROGIER

Ik dacht, je zult wel denken, waar blijft die japon.

Hij geeft Maurice de tas. Maurice kijkt er even in, legt hem dan op de toonbank.

(CONTINUED)

ROGIER

Ze is het geworden. Ik zal niet zeggen dat het de doorslag heeft gegeven, maar het heeft zeker geholpen.

Rogier lacht naar Maurice maar Maurice geeft nauwelijks sjoege. Rogier kijkt naar het opengeslagen kasboek.

ROGIER

Het houdt nooit op he, als je een eigen zaak hebt. Ik weet er alles van.

Maurice knikt. Rogier kijkt rond in de winkel, zoekt naar woorden.

ROGIER

Ik eh..ik ben vanavond vrij.

Maurice kijkt hulpeloos.

ROGIER

Ik dacht erover om naar het COC te gaan. Er schijnt een hele goede expositie te zijn.

Maurice slikt.

ROGIER

Ik trakteer. Als dank.

MARIANNE(O.S)

Ik heb de lichten achter uit gedaan!

Een mollige vrouw, MARIANNE, loopt door een dienstdeur de winkel binnen. Ze kijkt verbaasd naar Rogier.

MAURICE

Meneer hier kwam spontaan even langs met de japon.

Hij haalt hem onhandig uit de tas en vouwt hem uit.

MAURICE

Geen vlekken, mag ik hopen?

MARIANNE

Voor de kunst hebben we alles over. Toch, Mo?

De vrouw steekt haar hand uit naar Rogier.

MARIANNE

Marianne. Ik begreep dat uw vriendin zangeres is?

4.41 CONTINUED: (2)

4.41

Rogier kijkt verbaasd naar Maurice. Maurice slikt.

MAURICE

Mijn vrouw zingt ook graag.

Marianne knikt enthousiast. Rogier loopt verbijsterd naar de deur. Maurice haalt hem in en houdt de deur voor hem open. Hij kijkt wanhopig.

MAURICE

Die expositie wil ik graag nog een keer zien.

4.42 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/OVERLOOP - NACHT

4.42

Pattie en Willem komen bovenaan de trap. Spanning. Pattie is opeens nerveus.

WILLEM

Nou, trusten...

Hij doet of hij naar zijn kamer wil lopen. Pattie kijkt hem verbouwereerd aan.

PATTIE

(snel)

Ik dacht, misschien kunnen we mog even... overleggen?

WILLEM

Nu?

Pattie zoekt naar woorden. Willem lacht en trekt haar mee zijn kamer in. Hij sluit de deur.

4.43 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER WILLEM - NACHT

4.43

Willem is niet meer te stoppen en trekt Pattie in zijn bed.

PATTIE

(zenuwachtig)

Jij hebt haast ineens...

Hij begint haar uit te kleden.

Willem gooit haar jurk in een hoek van de kamer. Kijkt naar haar borsten in de puntbeha. Pattie is opeens verlegen. Hij kust haar. Ze kust hem terug. Willem ontkleedt zich razendsnel.

(CONTINUED)

Pattie moet wel even slikken als ze Willem naakt onder de lakens ziet. Haar blik glijdt af naar beneden, dan kijkt ze geschrokken weer op.

PATTIE

Ooh. Wat 'n joekel.

Willem lacht. Pattie frunnikt aan haar beha.

PATTIE

Kan je je misschien even omdraaien?

Willem kijkt verrast. Hij draait zich braaf om.

WILLEM

Heb je dit niet veel vaker gedaan dan.

PATTIE

Ja, dat wel...

Willem kijkt haar aan.

PATTIE

Maar dan was ik wel in mijn eentje...

Pattie kijkt plots serieus. Ze gaat op de rand van het bed zitten.

PATTIE

Dit wilde ik eigenlijk bewaren voor later.

Willem kijkt naar de half ontklede Pattie.

WILLEM

Doodzonde.

Pattie slaat haar armen om zich heen.

WILLEM

Je hebt toch weleens geflikflooid?

Pattie durft Willem niet aan te kijken.

PATTIE

Met Peter was ik altijd alleen in het magazijn.

Pattie hapert.

PATTIE

Maar het is gewoon nooit in me opgekomen.

Pattie kijkt naar Willem.

PATTIE

Hier gaat het denk ik heel anders
allemaal...

WILLEM

Ik kan alleen maar zeggen: Si
fueris Romae, Romano vivito more.

Pattie kijkt hem niet-begrijpend aan.

WILLEM

Latijn. Gedraag je zoals de mensen
om je heen zich gedragen.

Pattie is even stil.

WILLEM

Want je bent nu hier.

Willem kust haar zachtjes in haar nek. Pattie verzet zich
niet.

PATTIE

Ja. Dat is ook weer zo.

Willem grijnst en neemt haar in zijn armen. Ze kussen.
Pattie voelt iets. Ze stopt met zoenen.

PATTIE

Maar ik doe het niet zonder
kledderpuut.

Nu is het Willem die het niet begrijpt.

PATTIE

Ik wil niet zwanger worden.

WILLEM

Je bedoelt een rubbertje.

Pattie knikt verlegen.

WILLEM

Snoes, hier doen we het allemaal
voor het zingen. Is net zo veilig
en veel fijner. Zeker als het je
eerste keer is.

Willem zoent Pattie weer. Pattie zwicht.